

ne, og vi ser ikke nær de samme konflikter, som vi gjorde tidligere.

Det var jo den måde, Folketinget valgte – i øvrigt i fællesskab – at løse problemerne på i 1987, og derfor synes jeg, det er lidt ærgerligt, at vi nu igen skal forsøge at blæse denne type problemer op, som om de fylder utrolig meget i den almene sektor, for det gør de ikke.

Det er mit klare indtryk, at der i dag er meget stor harmoni i beboerarbejdet indbyrdes i boligforeningerne, og her taler vi om indbyrdes forhold i boligforeningen, for boligforeningen som helhed kan jo skifte administrator, hvis det er det, den har lyst til.

Jeg vil gerne opfordre til, at man bringer de rette dimensioner ind i det her. Der er ikke de store, voldsomme problemer på det her område som tidligere, og så har vi jo altså tilsynsmyndigheden i baghånden, hvis der virkelig er problemer et enkelt sted.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 112: Forslag til lov om ændring af lov om leje. (Autorisation af ejendomsadministrator).
Af Villy Søvnal (SF) m.fl.
(Fremsat 28/11 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Boligministeren (Ole Løvig Simonsen):

Nærværende lovforslag er en genfremsættelse af lovforslag nr. L 258 fra folketingsåret 1996-97, og med fare for at gentage mig selv fra den tidligere første behandling vil jeg gerne understrege, at jeg har stor sympati for de tanker, der

ligger bag den foreslåede ordning, som er indeholdt i lovforslaget, og jeg kan da afsløre, at der i de overvejelser, jeg gør mig vedrørende revision af lejeloven, indgår elementer af en lignende karakter.

Når dette er sagt, må jeg da samtidig sige, at en autorisationsordning både på dette område og generelt efter min opfattelse kun bør gennemføres, hvis der er tungtvejende argumenter for det, idet der reelt er tale om et meget vidtgående indgreb i den fri næringsret.

Samtidig skal man være opmærksom på, at en sådan ordning vil forudsætte, at der samtidig opbygges et større administrativt apparat til varetagelse af ordningens administration. Og efter min opfattelse bør man derfor på forhånd sikre sig, at der er en rimelig sammenhæng mellem omfanget af det problem, der ønskes løst, og ulemperne ved de tiltag, som man overvejer iværksat.

Ligeledes bør man så vidt muligt på forhånd sikre sig, at et så vidtgående tiltag, som en autorisationsordning jo må siges at være, i praksis får en virkning, som berettiger iværksættelse. Og hermed mener jeg, at det løser problemet.

Lad mig i den forbindelse pege på nogle problemer, som jeg ikke finder er løst ved nærværende lovforslag. Hvilken type administration er det hensigten, at den foreslåede autorisationsordning skal omfatte? Ejendomsadministration er i dag ikke et entydigt afgrænset begreb. Det kan principielt omfatte al administration lige fra varetagelsen af den samlede forretningsførelse vedrørende en udlejningsejendom til enkeltstående opgaver som udarbejdelse af varmeregnskab eller administration af byggeopgaver. Hvilke handlinger skal medføre påtagelse af autorisation?

Lovforslaget indeholder en hjemmel til boligministeren til at fastsætte nærmere regler om fratagelse af autorisation, men lovforslaget indeholder ingen nærmere oplysninger om, hvad der skal til for at miste en autorisation. Det er min opfattelse, at det er en væsentlig forudsætning for at kunne tage stilling til et lovforslag om en autorisationsordning, at sådanne forhold er nærmere belyst.

Synspunktet om, at juridiske personer skal være omfattet, er jeg principielt enig i, men der knytter sig et særligt problem hertil. Som bekendt kan selskaber skifte identitet udadtil, uden at der indadtil sker en ændring af personkredsen bag selskabet, og således vil et selskab,